

Подмѣтания за „кжси дипломати“. Каравеловъ е извънмѣрно недовѣрчивъ. Водятъ го Цанковъ и компания. „Независимостъ“ е цѣла зависимость. Тероризмътъ на приказкитѣ и клюкитѣ, и отъ тамъ взаимно недовѣрие. Освободиха се отъ турскитѣ окови, обаче свързани сж още съ веригитѣ на своето невежество и глупостъ. — Стоиловъ ми каза, че Еренротъ ще поеме външното министерство; дипломатитѣ сж много доволни, обаче разрешение отъ Петроградъ още не било дошло. Славейковъ е тукъ. — Стоиловъ ми разправя за ролята на Дондукова въ Търново. Два дена преди четенето на рапорта на комисията, повикалъ Стоилова и Балабанова при себе си и имъ казалъ да не го предлагатъ, *il ne sera pas reçu* [не щѣлъ да бже приетъ]. А когато Каравеловъ говорилъ противъ рапорта, Лукиановъ го поздравилъ, а Грессеръ го прегърналъ. — Миларовъ ми разправяше, какъ Начовичъ още преди минаването на Дунава билъ въ Плоещъ при Черкаски съ други букурещки голѣмци, да го предпазятъ отъ българскитѣ нихилисти. Соболевъ и Бурмовъ били изпратени въ Букурещъ да изследватъ, какво вѣрно има въ всичко това, ала нищо не намѣрили. Атанасовичъ питалъ тогава Цанкова въ Букурещъ, какъ ще се управлява въ България, не ще ли има сенатъ?

3/15 мартъ, вторникъ вечеръ. Чувствувамъ досада отъ дългото седене въ кжщи, вали снѣгъ. Вчера вечеръ бѣше у мене Сарафовъ съ Вацова. Стаменовъ по грѣцки езикъ давалъ на ученицитѣ грозни примѣри, готовъ нихилизмъ. „И двамата министри сж егоисти, лоши, пълнятъ си джобоветъ“. „Кои министри обичашъ, старитѣ или новитѣ“. „Еднитѣ сж като другитѣ“ и т. н. И всичко това е литографирано. Трѣбва да се изгони.

Днесъ писахъ на Evans въ Дубровникъ, благодарихъ му за Illyrian coins, на Вазова и много дълго писмо на Ив. Стр. Гешовъ въ Пловдивъ върху цѣлото положение, първото писмо до него. Бѣше ми изпратилъ тѣзи дни брошурата „Ethnographie de la Macédoine“. — Подиръ пладне бѣше у мене Грековъ. Говори ми върху цѣлото положение много хладнокръвно. Той (и Балабановъ) разубеждавали Стоилова да не участвува въ кабинета и предсказали резултата. Мисли, че консолидирането на България ще върви полека, и че нѣкакъвъ задграниченъ политически courant [течение] не ще има до нѣколко години. Атанасовичъ вършелъ глупости: посрещналъ Стойчова на гарата въ Букурещъ, за да стане дипломатически агентъ тамъ, и го съпроводи́лъ до хотела; освенъ това подалъ молба до румънската камара за пенсия; отъ заминаването си отъ България свършено, каже, е „извѣтрѣлъ“. — Вчера вечеръ говорихме съ Спаса много за политика. Дондуковъ, каже, не бѣше нито грабливъ, бидейки човѣкъ много богатъ, нито гордъ, обаче страшно честолюбивъ.